

[Starcke.]

indfri Løfterne fra før Valget, og vi ønsker heller ikke at støtte det sidste Forslag fra Regeringens Side om Ændringen i Englandstraktaten, fordi vi ikke ønsker, at de hjemlige Restriktioner og Subsidier skal bindes yderligere fast gennem udenrigske Aftaler. Det undrer mig for Resten, at Regeringen ikke har sagt fra i Tide med Hensyn til den Englandsaftale, som gør en Forlængelse af Subsidierne og Statsekporten nødvendig. Jeg tror, man undervurderer det danske Landbrug og den danske Bondestands Indstilling. Den engelske Minister Strachey fremkom ifølge „Børsen“ i Forgaars med nogle Udtalelser om, at der ikke af den danske Regering under Forhandlingerne var gjort Forestillinger om, at Danmark ønskede at komme bort fra Subsidiepolitikken. Dette maa enten være Udtryk for, at Venstreregeringen er interesseret i at fortsætte med Tilskuds politikken over for Landbruget, eller at den har begaaet en meget grov Fejl.

Et af de vigtigste Spørgsmaal i vor Eksport- og Importpolitik er Spørgsmaalet om Produktionsprisen, Rentabiliteten og Konkurrenceevnen. Hvad dette angaar, mener vi, at vi med et saa dygtigt Landbrug, som vi har, har gode Chancer for at klare os med en hvilken som helst Stat i Konkurrencen. Men naar vi samtidig har en Bondestand, der har saa høj en Prioritetsgæld som noget Land i Verden i Forhold til Jordværdien, ligger en stor Del af Forklaringen paa Mangelen paa Rentabilitet og paa Konkurrenceevne her. Naar dertil kommer, at det, som Landmanden skal købe, er ganske overordentlig stærkt fordyret gennem Told, gennem direkte og indirekte Skatter og gennem hele Administrationsapparatets Fordyrelse, mener jeg, at det kun er det politiske Parti i Danmark, som forstaar at løse Prioritetsgældens Knude, og som forstaar at anvise en Vej til Afvikling af Skattesystemet, der kan skabe Forudsætningerne for at afvikle hele Restriktionssystemet.

Den højtærede Statsminister har gentagne Gange udtalt, at det i Danmark skulde være saadan, at det kunde betale sig at tjene Penge. Det er en glædelig Udtalelse, særlig af en Statsminister, som har sat Danmarksrekord i Skatteforhøjelser. Selve den Nedsæringsplan, som Regeringen har fremsat, er jo en skrap Protektionisme. Den toldbeskyttede Industri faar enorme Fordele paa det forbrugende Folks Bekostning. Kyndige Folk mener f. Eks., at Spindierne ikke har Kapacitet til at forarbejde de Raavarer, der ventes indført.

Og har vi for Resten Sikkerhed for, at vi kan faa disse Raavarer, og hvilke Priser vi skal give for dem? Ellers brister jo Forudsætningerne for hele den skønne Plan. Kyndige Folk siger, at hvis Regeringen ikke var blevet nervøs, havde det været lige paa Nippet til, at vi havde haft Varer nok importeret.

Var det ikke en Opgave for Regeringen at forberede en Ophævelse af vor Toldbeskyttelse nu, saa at vi kunde staa parate til at lukke op for Prisfaldet, naar det kommer med gode og billige Varer — og det kommer før eller senere. Og nu, da der er Tale om f. Eks. Papirnedskæringen, maatte Tiden saa ikke siges at være moden til, at det danske Folk begyndte at anskaffe sig den demokratiserede Presse, som en Fællespresse vilde være? Det vilde kunne spare Masser af Papir og Masser af Penge, det vilde kunne styrke Folkestyret derved, at den politiske Agitation vilde være nødt til at blive saglig, man maatte give Grunde og underbyggede Anskuelser, naar disse kom til at staa ved Siden af hinanden i samme Fællespresse. Dette vilde paa ingen Maade komme til at krænke Ytringsfriheden, men tværtimod indføre den. Befolkningen ønsker netop i høj Grad en Genoplivelse af Folkestyret, af Erhvervsfriheden og af Grundloven. Hele det nuværende Restriktionssystem er jo inderlig grundlovstridigt, i hvert Fald stridende imod Grundlovens Aand. Grundloven ligger herude i Forhallen, men der er snart ikke andet end Sølvskrinet tilbage. Hvad om vi fejrede 100 Aars Jubilæet om 2 Aar ved at genoplive lidt af det der med Erhvervsfriheden. Det var ikke netop Planøkonomi, Grundlovens Fædre sigtede paa. Det var netop Absolutismen og Embedsmandsvældet, man vilde lufte ud i. Var det ikke en Idé at tage Grundloven ud af Sølvskrinet og laase Restriktionerne og Maksimalpriserne ned i det?

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var i sin Tale inde paa, at Regeringens Politik næsten intet, eller i hvert Fald kun meget lidt havde at gøre med Planøkonomi. Naadadada, vil jeg sige, har den ikke det? Jeg vil dog mene, at hvis det havde været en socialdemokratisk Regering, som var mødt med en saadan Nedsæringsplan og en saadan Bunke Planøkonomi, havde den faaet Klø af Vælgerbefolkningen. Vi har aldrig i Verden haft en finere Planøkonomi end dengang Staterne ikke blandede sig i Importen og Eksporten.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft talte om den stigende Velstand i Staunings Regeringsperiode i 30erne. — Realiteten